

Ivana NOVÁKOVÁ

narozena 1946, zemřela 2013

Pardubice

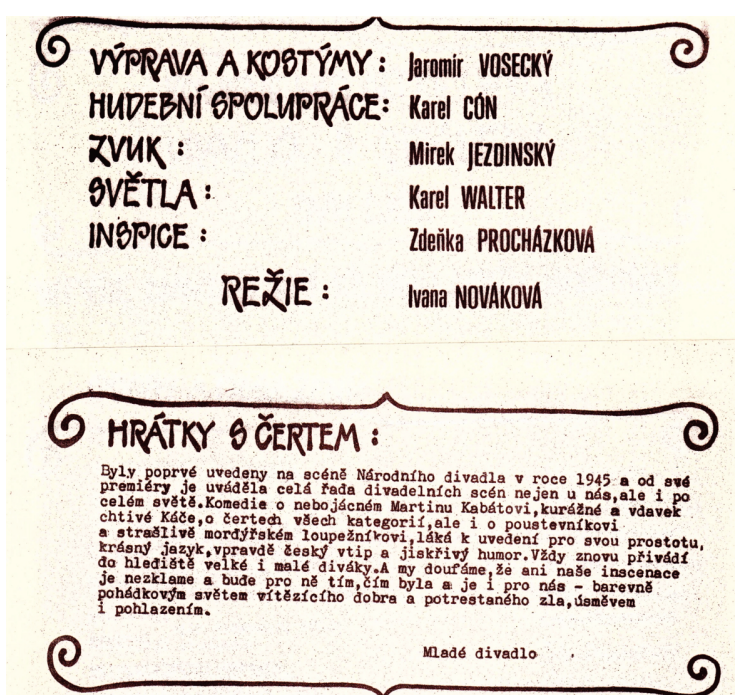
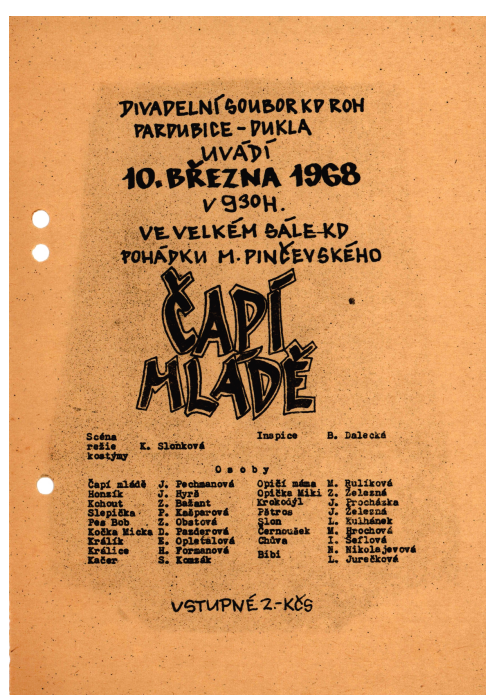
Nominace:
Volné sdružení východočeských divadelníků

Ostrov Dynamit

Rádná holka

Ukázky programů inscenací Ivany Novákové

Soustředění 1979

Strašidla (2002)

Také Ivana okusila, jaké je to stát na hronovských schodech coby účinkující.

V divadle Exil po premiéře se svým Václavem

Jako osmnáctiletá přišla do nově založeného divadelního souboru KD ROH Dukla Pardubice, které bylo zaměřeno na práci s dětmi. Již v jeho první pohádce *O slunečníku, Měsíčníku a Větrníku* působila jako inspicient. Sice se z počátku projevovala herecky (na prkna se postavila poprvé v roce 1965 v Čapkových *Apokryfech*), ale stále víc ji to táhlo k režirování - a tak první její režii v roce 1968 byla pohádka *Čáry máry fuk* - a s ní i první místo v okresní soutěži. V témže roce dochází k osudovému setkání s novým členem souboru; Ivana Šeflová se stává doživotní partnerkou Václava Nováka: on herec - ona na postu režiséra. Oba spolu vytvořili nerozlučnou dvojici a v tomto propojení se dokázali celá léta vzájemně doplňovat.

Významný zlom v její práci nastal v roce 1978, kdy se souborem Mladé divadlo při KD ROH Dukla nastudovala hra Grigorije Gorina *Thyl Ulenspiegel*. Stala se jedinou režisérkou souboru, začala spolupracovat s dramaturgyní Východočeského divadla, Helenou Beránkovou, a soubor pod její taktovkou dosáhl mnoha úspěchů. Následovaly hry *Ostrov Dynamit* (zde i hrála), *Jak se čerti ženili*, *Julie umírá každou noc*, *Hrátky s čertem*, *Četr a švec*, *Ženský boj*, *Rádná holka* (i zde také hrála), *Ostře sledované vlaky* (účast na 55. Jiráskově Hronově), *Vánoční lidová hra se zpěvy* (spolupráce se skupinou Trdlo), *Možná přijde i revizor*, *Rozmarné léto*, *Princezna T.*, *Kdopak by se vlka bál*.

Po „sametové revoluci“ se soubor rozpadl a nastala prodleva až do roku 2000, kdy svou činnost zahájilo pardubické Divadlo Exil. U jeho zrodu se sešla řada zkušených ochotníků, mezi nimi také Ivana s manželem. „Doslova jsem ji dotáhla, ať nenechává zahálet své zkušenosti s divadlem a předává je dál,“ vzpomíná členka Jiřina Mejzlíková. Nenechala. Jako vstupní inscenaci uvedla úspěšnou pohádku *O líných strašidlech*, která byla na repertoáru pro děti několik let, vedle jiných. Herci na ni vzpomínají jako na režisérku, která měla „čich“ na hry, kde byly role přesně šity na herce, které si do inscenace vybírala. Byla poctivá v přípravě inscenací - a hlavně - dovedla s herci pracovat.

Výčet výrazných inscenací v její režii v Exilu: 2000 *O líných strašidlech*, 2001 *Veselá skleróza*, 2001 *Biletářka*, 2002 *Brejlé*, 2002 *Zralé víno aneb Tři tamboři*, 2003 *Hrátky s čertem*, 2004 *Kdo se bojí Virginie Woolfové*, 2006 *Pomsta Karamby L.*, 2007 *Taková normální rodinka*, 2009 *Rozmarné léto*, 2010 *Manžel pro Opalu*, 2012 *Chvilková slabost* - poslední představení, na kterém se - jako mnoha předchozích - úspěšně podílel její manžel Václav.

